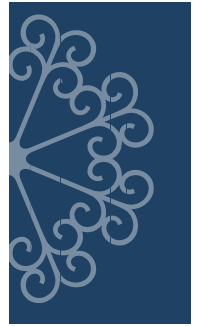

בית מדרש

552

פרשת וירא

זמני כניסת ויציאת השבת

★	☪	
17:18	16:04	ירושלים
17:19	16:21	בני ברק
17:40	16:30	ציריך
17:28	16:01	וינה
18:05	16:35	אנטוורפן
18:00	16:41	פריז
17:01	15:56	לונדון

דבר הישיבה

מה אמר ר' נחום' בסוגיא זו...

שח מרן ראש הישיבה הגאון רבי נתן צבי פינקל זצ"ל: העולם שואלים, מפני מה זכה מרן ראש הישיבה רבי נחום פרצוביץ' זצ"ל [יום הזיכרון ח"י חשוון] שדברי תורתו יתבררו בבי מדרשא, וכפי שמצינו בכל הישיבות שדנים מה אמר ר' נחום' בסוגיא זו ואיך הוא אמר בסוגיא אחרת.

והתשובה, שישנן כמה מעלות שהביאורו לידי כך, אולם אומר רק אחת מהם, בשעה שהיה אומר סברא בלימוד, הוא היה מלא שמחה, מלא שלווה. וכל מי שיש לו מעלה זו, זוכה ל'תורתו של רבי נחום'. כמו כן ידוע על מרן החפץ חיים זיע"א שזכה שכל ספריו הפכו לנכסי צאן ברזל לדורות, שכל ימיו היו מתוך שלווה ומנוחה אמיתית וכל דיבורו היה בשקט ובנחת.

בהזמנות נוספת אמר מרן הגרנ"צ: ידוע ומפורסם גדול העמל העצום בתורה שהיה למרן ראש הישיבה הגאון רבי נחום פרצוביץ' זצוק"ל בכל שלושת סדרי הישיבה. מספרים שמרן הגרנ"צ מבריסק זצ"ל יעץ לו שלא ישהה כל היום בבית המדרש בישיבה, זאת כדי שהבחורים לא יפריעוהו בשאלותיהם, וימנעו בעדו מלדעת את כל הש"ס, אך מרן רה"י רבי נחום לא שמע לעצתו ונשאר ללמוד בבית המדרש, תוך שהוא מתאמץ לענות לכל בחור ובחור על שאלותיו.

ולימים אמה, שכל מה שזכה שדברי תורתו מתבררין בבי מדרשא בכל אתר ואתר, הוא בזכות שנשאר בבית המדרש, והתאמץ לענות לכל אחד ואחד, בכדי שכולם יזכו להבנת התורה <

"הנה הפשטתם צורת הישיבה, וקלטתם רוח ורצון הישיבה, ובוה עשיתם לכם חבורה לילך בעקבות רוח הישיבה, ובכל מקום שאתם נמצאים לקחתם זאת כאילו להיות עם הישיבה בין כתלי הישיבה" (מרן המשגיח הגה"צ רבי ירוחם ליבוביץ' זצוק"ל ממיר)

מתורת רבותינו

במה היה גדול כוחו של לוט מאברהם אבינו

הנה נא העיר הזאת קרובה לנוס שמה והיא מצער (יט, כ).

שח הגה"צ המשגיח רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל: במה היה גדול כוחו של לוט, שהועילה בקשתו מן המלאך שלא להפוך את העיר צועה, - אף שאברהם אבינו ע"ה הרבה להתפלל על הצלת סדום, ולא הועילו בקשותיו.

אמרו במדרש (בר" נ, א) כי לוט, ע"י שכבד את המלאך נשא לו פנים. אף כי כחה של תפלת אברהם

יד יחזקאל

סעודה שעושים לפרסומי ניסא -

גדולה היא במעלה יותר מסעודת מצוה של ברית מילה

ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק (בראשית כא, ח).

פירש רש"י, ויגמל, לסוף כ"ד חודש. ובשפתי חכמים הביא בשם מהרש"ל, שאז התינוק פוסק מעצמו מלינק שמואס בחלב אמו. [ולכן כתיב ויגמל ולא

ולבקר בהיכלו

לאור קריאת מרנן גדולי ישראל ומורנו רה"י שליט"א התאספו אלפי בני הישיבה לעצרת חיזוק ותפילת רבים ביום שני קמא בהיכל הישיבה הק' והמבואות, לפני התיבה עבר הגאון רבי שמעון גלאי שליט"א שאף נשא דברי חיזוק לבני הישיבה.

מתורת רבותינו

[ח] מל, והיינו שעשה סעודה על המילה.

והנה ודאי אין מקרא יוצא מידי פשוטו שעשה סעודה לכ"ד חודש ביום שנגמל יצחק מלינק [שהרי "ויעש אברהם משתה" כתוב לאחר "ויגדל הילד ויגמל"], אלא דהמדרש בא להוסיף שרמוזה בזה גם סעודת הברית, והדבר צריך ביאור מהי העדיפות של סעודת יום גמלו שפירשה הכתוב יותר מסעודת הברית שבאה ברמיזה, הרי לכאורה אדרבה סעודת הברית שהיא סעודת מצוה היא גדולה במעלה.

גדול שהיו שם גדולי הדור שם ועבר ואבימלך, וכל זה כדי לפרסם את הנס.

ולמדנו מזה שסעודה שעושים לפרסומי ניסא גדולה היא במעלה יותר מסעודת מצוה של ברית מילה, וזכר לדבר מה שמצאנו דין מוכר כסותו דוקא לנר חנוכה וד' כוסות, ואילו בשאר מצוות אמרינן דהמבזבז אל יבזבז יותר מחומש, דמשום שנ"ח וד' כוסות אתו לפרסומי ניסא יש להם מעלה יתירה.

משולחן רבי אליהו ברוך

אמנם הביאור בזה דהסעודה של "יום הגמל" אי"ז סעודת משתה בעלמא לציון "יום הולדת" ולציון מה שגדל ופסק לינוק, אלא היתה זו סעודה לפרסומי ניסא, דאף ששרה היתה זקנה וגם עקרה, עכ"ז "אחרי בלותי היתה לי עדנה", והנס נשלם כשגמרה להניק, וכמו שהביא רש"י לעיל מינה עה"פ "היניקה בנים שרה" (פסוק ז) שביום המשתה הביאו השרות בניהן עמהן והיניקה אותם, שהיו אומרים לא ילדה שרה אלא אסופי הביאה מן השוק ע"כ, ונמצא שאז נשלם ונתאמת הפרסומי ניסא, וע"ז עשה אברהם משתה

בדרך שאדם רוצה לילך

ויהי אלקים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רובה קשת. (כא, כ).

שח מרן ראש הישיבה שה"ת הגר"ח שמואלביץ זצ"ל במתק לשונו, מה הפירוש "ויהי אלקים את הנער" איני יודע. אבל דבר אחד ודאי כתוב בפסוק שהיתה

לו לישמעאל סייעתא דשמיא בלי גבול! ומה יצא מכך לבסוף? "ויהי רובה קשת"... כיצד ניתן להבין זאת? אך התירוץ הינו פשוט, סייעתא דשמיא הרי

היא כגשם; מה שזרעו - את זה הגשם מצמיח...
מח ולב (עמ' כ"ב)

דרך הגדולים שמשליטים השכל על הרגש עפ"י תורה

ויקח לחם וחמת מים (כא, יד).

לחם וחמת מים - ולא כסף וזהה לפי שהיה שונאו על שיצא לתרבות רעה (רש"י)
ותמוה שבפרשת העקידה כשאמר הקב"ה לאברהם קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת השיב אברהם את שניהם אני אוהב, והיינו גם את ישמעאל וכמבואר ברש"י.

ופירש מרן ראש הישיבה שה"ת הגאון רבי חיים שמואלביץ זצ"ל, י"ל, שאברהם אבינו מושלם היה במידותיו, מחד גיסא שונא לישמעאל מצד הרע שבו, ולכן לא נתן לו כסף וזהב. ומאידך גיסא אוהבו שהוא בנו, ודוקא מתוך אהבתו אליו וכלי נגיעות אישיות פסק שעליו לשלחו רק עם לחם וחמת

מים. וכן ראינו שפנחס שמחד אוהב שלום ורודף שלום ומאידך קינא לה' והרג את נשיא לבית שמעון וכשכר לקנאותו כרת ה' עמו ברית שלום, וזו דרך הגדולים שכובשים רגשותיהם ומשליטים השכל לנהוג עפ"י דרך התורה.
טעם ודעת (להגר"מ שטרנבוך) בפרשתנו

להתבונן בשתי המילים "ויאמר הנני" - ויהפך לבן אדם אחר

ויהי אחר הדברים האלה והאלקים נסה את אברהם (כב, א).

דרש מרן ראש הישיבה הגאון רבי נתן צבי פינקל: אחר כל הנסיונות אשר נתנסה בהם אברהם ועמד בכולם, ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני. ופירש רש"י הנני - כך היא ענייתם של חסידים. לשון ענוה הוא, ולשון זימון.

מוכן ומזומן לקיים מצות בורא". כך היא ענינתם של חסידים, בלשון ענוה וזימון, הנני הרי אני מוכן ומזומן "ויאמר הנני". אם יהודי היה מתבונן בשתי מילים אלו, הרי היה נהפך להיות אדם אחר לגמרי. מה מוכן היה לעשות, הרי לא ידע כלל במה יצטווה, לאן הוא מכניס את עצמו. והרי אפילו בידע ומכין עצמו זוהי דרגה גבוהה להעמיד את עצמו כך, אבל אברהם אבינו לא ידע כלל, "ויאמר הנני".

"חייב כל אדם לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אברהם יצחק ויעקב" (תדא"ר כג), ובכל שלב ושלב בחיים, ובפרט אצל בני תורה, בן תורה צריך בכל עת, להיות מוכן ומזומן לעשות רצון בוראו ולומר - "הנני". והקב"ה קורא אלינו, לכל אחד ואחד, "ויאמר אליו אברהם", ועלינו להיות מוכנים, לענות ולומר "הנני". ובכל עת אשר יתבונן בזה האדם, הרי יקבל הרגשה אחרת ומשמעות אחרת. זהו חוב אחר ואחריות אחרת שיחות רבי נתן צבי

מכתבי רבותינו

מדור חדש

אי"ה נשתדל להביא מידי שבוע מכתב מגדולי רבותינו לבית מיר בעניני הזמן או הפרשה.

"אף כי בינתים המצב המדיני והמלחמה כמוכן זעזעו את המצב, בכל זאת ב"ה מתחזקים והולכים בלמוד התורה והיראה..."

מכתב חיזוק ממרן רה"י רבי נחום פרצוביץ' זצוק"ל בשנת תשכ"ז - לאחר מלחמת ששת הימים

ב"ע"ה יום ו' עש"ק פנחס תשכ"ז ירושלים...

נדון שאלתו על אודות בנו שיחי' הנה בנוגע למצב הפוליטי כתר"ה יודע אולי יותר טוב ממני ומה אני כי אחשוב אם באלול הבעל"ט כבר יהי' המצב פה בחזקת שקט אם אמנם כי עכשיו ג"כ שקט ב"ה אך מי יודע מה ילד יום ומה יהי' אז ישנם קולות פה האומרים כי במשך ימי אלול הבעל"ט יתרחשו פה דברים גדולים שיבאו עלינו לטובה איני יודע על סמך מה אומרים כן, נדון איפה שנכון בשבילו ללמוד הנה מצדי מוכן לקבלו לשיעור... אך כאמור בנוגע לעצם הדבר לחזור לאלול הבעל"ט איני יכול ליעץ לו בזה וכל המצבים גלויים לכל והשי"ת יוביל לכל אחד בדרך הנכונה.

בישיה"ק ב"ה שבים לאיתנם בתוקף הלימוד אף כי בינתים המצב המדיני והמלחמה כמוכן זעזעו את המצב בכ"ז ב"ה מתחזקים והולכים בלמוד התורה והיראה, הי' לנו ויש לנו אורחים נכבדים מארה"ב כגון הגאון המפורסם ר' אהרן קרייזר שליט"א שלומד לעתים קרובות בישיבתנו, והיו הרב ר' גדליה זופניק והר"ר אברהם רזניק ובתיהם שיחיו, ובי' שמכולם יש לי ד"ש מכתר"ה על צד היותר טוב, שמעתי בשמחה כי בישיבתכם לומדים בהתמדה רבה ובהתעלות גדולה...

לרגל היארצייט של מרן ראש הישיבה מרן רה"י הגאון הגדול רבי נחום פרצוביץ' זצוק"ל

י"ח חשוון תשמ"ז | ל"ח שנים לפטירתו

מביאים אנו בפרסום ראשון מכתב מהגאון ר' שמואל יעקב בורנשטיין זצוק"ל ראש ישיבת קרית מלך למורנו הגאון רבי אליהו ברוך פינקל זללה"ה כמה ימים אחר הסתלקות מו"ר הגר"נ פרצוביץ' זללה"ה, כאשר הגרש"י שהה באותה תקופה בגולה ומיצר שלא זכה להיות באשכבתיה דרבי. [תודתנו נתונה בזאת לבני משפחת הגרא"ב על מסירת הדברים לפרסום].

מכתב מרטיט מהגרש"י בורנשטיין להגרא"ב פינקל על הכאב הגדול אחר הסתלקות מרן רה"י רבי נחום פרצוביץ' זצ"ל

עלתה לי כן כי על אף היותי דבק בכל נימי נפשי ונשמתי ברבותינו הגר"ח והגר"נ זצוקללה"ה לא זכיתי לכבדם במותם בכבוד האחרון, ואולי אות היא על סכלות רוחי ועל שלא שמשתי כראוי כפי שיכולתי משעה שזכיתי להסתופף בצלם, ואף שגם המעט שטעמתי מצוף דבשם, אורו עיני, וכל המעט שיש לי הכל מהם הוא ולהם אני חייב הכרת הטוב נצחית על כל מציאותי הרוחנית דברים ככתבם, אבל הרבה יותר לאין ערוך היתה האפשרות לשאוב ולקבל, ואולי זה לי האות על שככה עלתה לי ואני בודד לנפשי הגולה שבור ומדוכא, אכן מאידך אולי למחי' שלחני האלקים, להרים קול נהי ובכי ומספד תמרורים ולתנות צדקת וגדולת רבנו בקהל התלמידים המפוזרים במושבותיהם, וגם לרבות קהל בני התורה בכל אתר אשר שמועת רבנו ויקר תפארת גדולת תורתו הגיעתם, ואשר טעמו אף

הקודש באשכבתיה דרבי) אבל לבנו נקרע לגזרים פשוטו כמשמעו ללא הגזמה כל שהיא, והיה האבל קשה וכבד עד מאוד. ועוד אומר לידידי, ודבר זה מ"דברים שבלב" הוא, שרק מי שהוא מכיר בשפת הלב יכול להבינו ולהעריכו, הן אמנם הקשר הרגיל שאפשר לקיים עם אדם חי באיזה אופן שהוא ניטל מאתנו, אבל קשר אחד היה כל העת, התפילה המתמדת להשי"ת והזכרת שמו הטהור שלש פעמים בכל יום ובכל עת מצא, כאשר נשאו העיניים אל על מתוך תקוה שאולי יחוס ואולי ירחם ויעשה עמנו נס ופלא ויחזיר לנו את מאור עינינו, הזכרה והרגשה זו היוותה נקודת-קשר פנימית עמוקה עם גופו ונשמתו של רבינו

בס"ד יום שני לסדר תולדות ער"ח כסליו [תשמ"ז] פה לונדון הבירה

יראה בנחמה בעיר ה' שמה הוא ניהו ידיד נפשי אוהב נאמן בלו"נ האי גברא רבה ויקרא, מרביץ תורה לעדרים ומעמידם בקרן אורה, המאור הגדול לממשלת התורה, הרב הגאון המופלא כש"ת וכו' הרב ר' אליהו ברוך שליט"א

נעימות בימינך נצח!

רבי נחום בצעירותו בלימוד עם רבי חיים עוזר אלפא

רבי נחום בחופתו

מעט מדבשו וחלבו ע"י השמועות הרווחות בבי מדרשא וע"י ההקלטות של שיעוריו, ולכן שינסתי מתני ונסעתי לכמה מקומות בארה"ב וקנדה ועד ללונדון הבירה הגעת, ועוד אני אומר לשום לדרך פעמי לעיר מנצ'סטר [שם אני עומד לשהות מספר ימים להסתופף בצל הגה"צ מוהר"י סגל שליט"א]. ואכן ראוי להעלות על נס את התעוררות התלמידים לעורר נהי והספד עד כדי להוזיל מכספם ולהביא מא"י ומארה"ב אותם שלפי דעתם ראויים הם לזה, וזה לאות על גודל ועוצם התקשרות התלמידים לרבנו. ואכן שמו של רבנו נקשר עם מציאותה של

המנחה והנה מגיעים אנו לרפאנו ואנו פותחים ביה"ר מלפניך ה' או"א שתשלח רפואה שלמה מה"ש רפואה"נ ורפואה"ג לחולה, ובלי משים אנו אומרים נחום בו קישא, ואנו נזכרים כי אף קשר זה, היחיד והאחרון שנתר לנו עם רבינו, אף הוא נלקח מאתנו, אזי נפרצו מעינות תהום רבה ויגדל הבכי ויכבד האבל.

בעוונתי כי רבו לא זכיתי להיות נוכח באשכבתי דרבי ובמספד הגדול והכבד מאוד אשר הי' בירושלים, או לי כי גם לזה לא זכיתי, מדי הרהרי על מה זאת

השוכב בביתו כאשר אך נשמה באפו, וכאשר באותו יום מר ונמה, ה ת פ ל ל נ ו ת פ י ל ת

מה אומר ומה אדבר ואיך אפתח שיח, בעמדנו כיום הזה י"א יום מאותו ים מר ונמה, בו לוקח אדוננו מעל ראשנו, יום שחשכו המאורות ונשבה ארון הקודש. ועדיין שעת החימום לא תמה, לא נסתם עוד מעיין הדמעות, כל נגיעה קלה, כל התבוננות מורידה מחדש את נחל הדמעות, מה אומר לידידי, זה כל העת משעה שהגיעתנו השמועה הנוראה לא הסתנו דעתנו אף לשעה קלה, מן הצער והאבל זה שיחנו והגיגנו כל היום, ומדי דברי בו ומדי העלותנו זכרוננו הטהור נפתח סגור הלב ונקרע מחדש לגזרים.

וראה ידידי זה פלא, מנפלאות תמים דעים, אות ופלא לקשר הרוחני, קשר עליון דאורייתא בין תלמיד לרב, הלא זה כשש שנים שלא ראיתי את רבינו, ומ"מ פגעה בנו הידיעה הנוראה כסער ביום בהי, ושברה ורצצה את לבנו ודכאה את רוחנו עד לעפר ממש, ואף שלא זכיתי לקרוע קריעה בבגדי כדין תלמיד לרב (כאשר עשו התלמידים שזכו לסובב את ארון

מהמקורבים הצעירים שיכול להתעסק בזה כי הוא ענין גדול של חסד.

כבר ארכו הדברים ועדיין נשאר דיו קולמוס הלב וא"א להביע אף במקצת את רחשי הלב פנימה, ולא נותר אלא לסיים שזכותו הגדולה של רבינו זצוק"ל תעמוד לנו למען יזכנו הבורא יתברך בהארט עיניים בתורתו

*

אחתום לפניך דבר אחד ממה שאמרתי אתמול בהספדו של רבינו בפה עיר תהלה לונדון בפני יותר ממאה תלמידים, והרבה בני תורה ויראי ה', ודבר זה אמרתי בסוף בתורת פני תלמידים, כתיב: מתוקה שנת העובד אם מעט ואם הרבה והשבע לעשיר

הישיבה הק' עד שהם חדא ממש, וכל מי שהסתופף בצל הישיבה"ק אף שבפועל אך מעט השפעה קיבל מרבנו הרגיש חובה לעצמו הכל למען עורך הספד ולא להתעצל בהספדו של חכם.

ואכן כשאנו מתבוננים ביחס התלמידים אל רבינו, אנו מבחינים כי יותר מיחס ההערצה אל גדולת תורתו המופלאה, שאינה נמדדת באמות מידה רגילות, היה יחס של אהבה, אהבה בלי מיצרים, אהבה של תורה, שהרי אין אהבה כאהבה של תורה, וביותר גדלה האהבה בתוך כל אותם י"ג שנים האחרונות שרבתה התפילה והדאגה לשלומם ורפואתו זצוק"ל, והלא כללא הוא שהרצה לידבק באהבת חבירו ישא ויתן בטובתו (ד"א זוטא) וכל אותם תפלות ודמעות אנחות וזעקות ודאגות לרפואתו ושלומו של רבינו הגבירו בלב את רגשי האהבה וקרבת הלב והנפש הלך וגבר, עד כי גברו מאוד. ולפיכך כאשר נשמע קול נהי מציון כי נשמתו הטהורה עזבה את גופו הטהור המזוכך ביסורים קשים, הגוף אשר האט מהנה גווען אגאנצע וועלט און פאר זיך גאר ניט גענומען (הנהגה את כל העולם ולעצמו לא לקח כלום), לעלות לגניז מרומים ולהדבק ברבותיו זיע"א ולאור באור החיים, נפרצו מעינות תהום רבה ונחלי דמעות זרמו מלבבות כאובים ונדכאים.

*

רבי נחום בחתונת בנו שיבלחט"א רבי רפאל שליט"א לצידו נראים הגאונים רבי אליעזר פלצינסקי ורבי שלמה שמשון קרליץ זצוק"ל

ופתיחת ליבנו לאהבתו ויראתו ולהרחיב גבולנו בתלמידים ולהוושע ישועה שלימה בכללות ופרטות. עם תהיה על השלושים על קברו של רבנו זצוק"ל נא ונא להזכיר את שמי בתפילה להשי"ת להוושע בכט"ס ולזכות למנוחת הנפש לעסוק תורתו עבודתו י"ח וימליץ טוב עבור כולנו.

אסיים בזה בלב נשבר ודואב

הדבוק באהבתך נצח

שמואל יעקב

איננו מניח לו לישון, ואז"ל בתנחומא פ' כי תשא: והשבע לעשיר איננו מניח לו לישון, מה הוא, ודאי מניח לו לישון, שכל מי שהוא שבע, המאכל מביאהו לידי שינה, אמר להם בעשירי תורה אני מדבר ולא בעשירי ממון, כיצד היה אדם גדול ועשיר בתורה למד תלמידים הרבה ורבץ תורה ברבים ושבע מן התורה אף על פי שהוא מת, אין התלמידים שהעמיד מניחין לו לישון... [כלומר, על ידי התלמידים יש עליה לרב אף אחר מותו].

הקלטות מהלויה וההספדים במשך ימי השבעה, איני רוצה להטריחך ח"ו אך אפשר לבקש ממי

אשריך ידידי רבי אליהו ברוך שזכית לשאוב מלא חופנים רוב טובה וברכה מרבנו כמעט מיום עמדך על דעתך, וזכית שרבנו זצוק"ל החתים בך את חותמו, וע"י כך זכית להיות ממשין דרכו הק' בהרבצת התורה בישיבה הקדושה, וזה נחת רוחו של רבנו שזכה שגדולי תלמידיו אשר יסדם וטפחם מן המסד עד הטפחות, ויש אשר אפשר לומר עליהם כי הם "יצירה של רבינו" וכל עצם מציאותם הרוחנית אך משל רבינו הוא, מרביצים תורה לעדרים באותה דרך ובאותה שיטה, וזה עילוי גדול לנשמתו הטהורה שאין למעלה הימנה.

מבאר רבותינו

ענותנותו המופלאה של מרן ראש הישיבה

ואנכי עפר ועפר. (יח, כז)

הסוגיות. שש הגר"נ על אמרתיו כמוצא שלל רב, ואמר לו: "אף אני סברתי כך, אבל לא הרהבתי בנפשי לומר זאת ברבים. עתה, כיון שנוכחתי שגם מר אומר כזאת, אוכל לומר זאת ברבים, ואף אומר את הדברים בשמו של מר..."

באחד הימים נכנס אליו תלמיד שעמד לנסוע לארה"ב ובא להיפרד מהגר"נ, ושאלו האם למסור באמצעותו פריסת שלום למרן הגאון רבי יעקב קמנצקי זצ"ל. אמר לו רבי נחום בתמיחה: "וכי מי אני שאשלח דרישת שלום לרבי יעקב?..."

(בנין נחום, עמ' תת"ד)

דברים כאלו..."

ופעם בשמחת תורה כאשר רצו כמה בחורים לרקוד סביבו, לא הסכים ואמר "ההשגחה העליונה הצילה אותנו מן השואה בדרכים מופלאות לא כדי לנחול כבוד, אלא אך ורק ללמוד וללמוד".

פעמים רבות שמעו מפיו: "אינני יודע מדוע באים לכאן, מדוע רצים לשיעורים". ופעם אחת אף הוסיף ואמר: "כנראה מענין ומושך לב לראות את המראה כיצד אדם חולה יושב ולומד..."

מסופר כי נכנס אליו פעם ר"מ צעיה, והציע בפניו מסקנא מחודשת היוצאת מדברי רש"י באחת

מופלא היה מרן ראש הישיבה **הגאון רבי נחום פרוצניץ** זצ"ל (היא"צ ח"י חשוון) במידת הענוה והשפלות, כל ימיו היה בורח מן הכבוד, ולמרות שזכה להיות מגדולי מרביצי התורה לא החזיק טובה לעצמו והשפיל את רוחו בפני כל אחד ואחד. במשך שנים רבות לא הסכים לשבת בכותל המזרח של בית המדרש, אלא קיים בעצמו "בתוך עמי אנכי יושבת" בכל אירוע שהיה משתתף בו היה בורח מן הכבוד עד גבול היכולת, פעם הגיע לחתונת אחד התלמידים והתבקש לשבת בשולחן המזרח, והוא מסרב. שאלוהו מדוע, והוא הסביר "לא השאירו אותנו כאן בשביל

ישיבת מיר
YESHIVAS MIR
YERUSHALAYIM

ליל שישי מצטרפים לסדר בישיבת מיר

בס"ד בכל ליל שישי ערב שבת מברכים מתקיים סדר ליל שישי –
ירחי ברא"ה חודשי בין השעות 8.30-10.30 בישיבת מיר ירושלים
בבית המדרש "העמלים"

לימוד בחברותות | סוגיא | סדר קבוע | שיעור מרתק
(סידור חברותות במקום) | עיונית | אחת לחודש | בסוגיא

כיבוד עשיר | אוירה מרוממת ומיוחדת

בא זרה תחמם באור התורה
וקבע ר"ך קביעות בין כתלי בית המדרש

סדרי הלימוד בזמן חורף תשפ"ה:

יום חמישי כ"ז חשוון
פרשת פקודי - (27/03/25)
החודש | שבת מברכים ניסן
| אכילת מצה שנאפה שלא
לשמה בערב פסח - סעודה
שלישית בשבת הגדול

יום חמישי כ"ב שבט
פרשת משפטים (20/2/25)
| שבת מברכים אדר | גזרי
פורים המשולש בערים
המוקפות חומה - מהו
עיקר יום הפורים

יום חמישי כ"ג טבת
פרשת (23/01/25)
וארא | שבת מברכים
שבט | נזילה מהגג
ונזקי שכנים מי חייב
עליהם בתשלום

יום חמישי י"ח כסלו (19/12/24)
פרשת וישב - הוקדם בשבוע
עקב חנוכה | שבת לפני חנוכה |
בדין כל פניות שאתה פונה לא
יהו אלא לימין בהדלקת נר
חנוכה ושאר דיני התורה

יום חמישי כ"ז חשוון
פרשת (28/11/24)
תולדות | שבת מברכים
כסלו | גזרי חיוב
ההזכרות (יעלה ויבוא
ותן טל ומטר) בתפילה

להצטרפות ולקבלת מראי מקומות ניתן להשיב | סידור חברותות למעוניינים
לכאן או לדוא"ל: yarchei.kallah@themir.org.il | כיבוד קל במקום

חבורת ליל שישי בישיבת מיר שבת מברכים חשון

לידידנו היקר

הננו להזמין לסדר לימוד מיוחד לקראת ימי הפורים
ללימוד סוגיא בענייני דיומא בחבורה בישיבה הקד'

הסוגיא הנלמדת: גדרי חיוב
ההזכרות (יעלה ויבוא ותן טל ומטר) בתפילה

שיתקיים אי"ה ביום חמישי הבעל"ט
כ"ז חשון | 28 נובמבר 2024 למנינם
בישיבה הקד' בין השעות 20:30-22:30
סדר לימוד 21:15 | שיעור בסוגיא 21:45

ברוכים הבאים! מערכת ירחי כלה ישיבת מיר

להצטרפות ולקבלת מראי מקומות ניתן להשיב | סידור חברותות למעוניינים
לכאן או לדוא"ל: yarchei.kallah@themir.org.il | כיבוד קל במקום